

ต่อเนื่องไม่ขาดตอน และการกระทำที่เป็นองค์ประกอบแห่ง**ความผิดฐานร่วมกันปล้นทรัพย์กับความผิดฐานร่วมกันกรรโชกเกิดขึ้นซ้อนกัน** ทั้งความผิดฐานร่วมกันกรรโชกเป็นความผิดสำเร็จแล้วตั้งแต่ผู้เสียหายยอมให้ทรัพย์สินที่พวกจำเลยเอาไปและยอมจะให้เงินแก่พวกจำเลยอีกในภายหลัง การที่จำเลยทั้งสามจะได้เงินส่วนที่ผู้เสียหายตกลงจะให้ในภายหลังหรือไม่ หากมีผลให้การกระทำ**ความผิดฐานร่วมกันกรรโชกไม่** เป็นความผิดสำเร็จไม่ การกระทำ**ความผิด**ของจำเลยทั้งสาม**ฐานร่วมกันกรรโชกและร่วมกันปล้นทรัพย์**จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท (ฎ.๕๑๑๗/๒๕๕๕)

- ในการกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ แม้จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ กับพวก**ร่วมกันขูบังคับ**ให้โจทก์ร่วมลงลายมือในเช็ค สั่งจ่ายเงินให้จำเลยกับพวก แต่เจตนาของจำเลยกับพวกประสงค์ที่จะเอาทรัพย์สินของโจทก์ร่วมไปในทันทีนั่นเองเพราะขณะที่จำเลยที่ ๓ กับพวกนำเช็คไปเบิกเงินที่ธนาคาร โจทก์ร่วมยังถูกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ กับพวกที่หลอกลวงคุมตัวไว้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือให้พ้นจากการจับกุมเท่านั้น อันเป็นองค์ประกอบของความผิดฐานปล้นทรัพย์ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดฐานกรรโชก (ฎ.๖๓๑/๒๕๓๒)

๘.๕.๔ ความผิดฐานกรรโชกกับความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน

มาตรา ๓๓๗ เป็นการขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เชี่ยวว่าทำอันตรายต่างๆ ซึ่งอาจเป็นชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ชื่อเสียง เสรีภาพ แต่การขู่เชี่ยวตาม มาตรา ๓๓๘ เป็นการขู่เชี่ยวว่าจะเปิดเผยความลับ จะเห็นว่า ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์สิน กับ ความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน ทั้งสองความผิดนี้มีหลักเกณฑ์คล้ายคลึงกัน ต่างกันในเรื่องการข่มขืนใจ ในความผิดกรรโชกทรัพย์สินนั้นเป็นการกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เชี่ยวว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจหรือบุคคลที่สาม ส่วนความผิดฐานริดเอาทรัพย์สินนั้น เป็นการขู่เชี่ยวว่าจะเปิดเผยความลับอย่างเดียวกันและการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เชี่ยวหรือบุคคลที่สามเสียหาย

- จำเลยได้ขู่เชี่ยวข่มขืนใจโจทก์ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัดแห่งหนึ่งว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียงของห้างหุ้นส่วนจำกัดแห่งนั้นซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นบุคคลที่สาม และได้ขู่เชี่ยวข่มขืนใจโจทก์ว่าจะเปิดเผยความลับซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเสียหายจนโจทก์ยอมจะให้เงินแก่จำเลยตามที่ถูกขู่เชี่ยว เป็นความผิดฐานกรรโชกและฐานริดเอาทรัพย์สิน (ฎ.๑๙๔๕/๒๕๑๔)

๘.๕.๕ ความผิดหลายกรรม

- ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๑-๒๑๒/๒๕๔๖ ของศาลชั้นต้น โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ เวลากลางวัน จำเลยข่มขืนใจนายธรรม ดีโอกูปต้า ผู้เสียหายที่ ๑ และนายอาทิตย์ กุมารราย ผู้เสียหายที่ ๒ ให้อยอมให้หรือยอมจะให้เงินคนละ ๑,๔๐๐ บาท แก่จำเลย โดยจำเลยขู่เชี่ยวว่าจะทำอันตรายต่อเสรีภาพและทรัพย์สินของผู้เสียหายทั้งสอง โดยจำเลยได้ยึดกระเป๋าไนลอนของผู้เสียหายทั้งสองคนละ ๒ ใบ และผ้าสำหรับที่บรรจุอยู่ในกระเป๋าดังกล่าวคนละ ๖๐ ผืน รวมราคาทรัพย์สินคนละ ๙,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายทั้งสองนำเข้ามาจากต่างประเทศทางท่าอากาศยานกรุงเทพไว้ แล้วขู่เชี่ยวผู้เสียหายทั้งสองว่าจะแจ้งเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม หรือจะทำลายทรัพย์สินของผู้เสียหายทั้งสองที่ยึดไว้ หากผู้เสียหายทั้งสองไม่ยอมจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่จำเลยเป็นค่าไถ่ทรัพย์สินดังกล่าว ผู้เสียหายทั้งสองกลัวว่าจะถูกจับหรือทรัพย์สินที่ถูกยึดไว้จะถูกทำลาย จึงตกลงยินยอมจะจ่ายเงินให้คนละจำนวน ๑,๔๐๐ บาท แก่จำเลยตามที่ถูกจำเลยข่มขืนใจ เห็นว่า แม้จำเลยข่มขืนใจผู้เสียหายคดีนี้กับผู้เสียหายทั้งสองในคดีดังกล่าวในวันเดียวกัน ใช้วิธีการอย่างเดียวกัน และสถานที่เกิดเหตุเดียวกันก็ตาม แต่จำเลยได้กระทำต่อผู้เสียหายต่างรายกันและเรียกค่าไถ่ทรัพย์สินจาก

ผู้เสียหายแต่ละรายอย่างน้อยแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับทรัพย์สินของผู้เสียหายแต่ละคนที่น่าเข้ามาจากต่างประเทศ แสดงให้เห็นเจตนาของจำเลยได้ชัดว่า จำเลยมีเจตนาแยกการกระทำของตนเป็นหลายกรรมต่างกัน ถือว่าจำเลยกระทำการหลายกรรมต่างกัน การกระทำของจำเลยคดีนี้จึงเป็นคนละกรรมต่างกับการกระทำของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๑-๒๑๒/๒๕๔๖ ของศาลชั้นต้น แม้คดีดังกล่าวศาลชั้นต้นจะพิพากษายกฟ้องโจทก์และคดีถึงที่สุดแล้วก็ตาม ฟ้องโจทก์คดีนี้ก็ไม่ใช่ฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าว สิทธิในคดีอาญามาฟ้องของโจทก์จึงไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) (ฎ.๖๘๐/๒๕๕๐)

- จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกับจำเลยที่ ๑ และพวก ซึ่งเป็นผู้คุมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งภายในสำนักสงฆ์ถ้ากระบอกได้ตั้งด่านตรวจที่ริมถนนทางเข้าสำนักสงฆ์ถ้ากระบอก และได้แสดงตนเป็นเจ้าพนักงานตำรวจและกระทำการเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ทำการตรวจค้นผู้เสียหายทั้งสอง โดยที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจกระทำการดังกล่าว เมื่อพบว่าผู้เสียหายทั้งสองใช้รถยนต์กระบะบรรทุกสุกรมา โดยไม่มีใบอนุญาตในการเคลื่อนย้ายจึงร่วมกันเรียกร้องเอาเงินจากผู้เสียหายทั้งสอง โดยขู่ว่าจะจับกุมผู้เสียหายทั้งสองส่งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เพื่อดำเนินคดีฐานเคลื่อนย้ายสัตว์โดยไม่มีใบอนุญาต แต่ผู้เสียหายทั้งสองไม่มีเงินจึงยอมให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกนำสุกรของผู้เสียหายทั้งสองไปขายและยอมมอบเงินที่ขายสุกรได้ให้แก่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกไปจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท กับยอมให้อาสุกรที่เหลือไป เห็นว่า การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงานขอตรวจค้นรถของผู้เสียหายทั้งสองเป็นความผิดแล้วหนึ่งกรรม เมื่อจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกพบสุกรบรรทุกมาโดยไม่มีใบอนุญาตก็ขู่ว่าจะจับกุมผู้เสียหายทั้งสองส่งเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เพื่อดำเนินคดีและร่วมกันเรียกร้องเอาเงินจากผู้เสียหายทั้งสอง เป็นความผิดฐานกรรโชก การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวก มีเจตนาและกระทำการคนละขั้นตอนกับความผิดฐานแสดงตนเป็นเจ้าพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงาน การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กับพวกจึงเป็นความผิด ๒ กรรมต่างกัน (ฎ.๗๐๘๖/๒๕๔๙)

ส่วนที่ ๙ การล่อกคดีความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน (มาตรา ๓๓๘)

มาตรา ๓๓๘ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่น ให้ออมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยขู่ว่าจะเปิดเผยความลับซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่หรือบุคคลที่สามเสียหาย จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งสองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

องค์ประกอบความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน

๑. ข่มขืนใจผู้อื่น โดยขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ
๒. ให้ออมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน
๓. ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่หรือบุคคลที่สามเสียหาย
๔. จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น
๕. เจตนา (ตามหลักทั่วไปของประมวลกฎหมายอาญา ไม่ขอกกล่าวในที่นี้)

๙.๑ การข่มขืนใจผู้อื่นโดยขู่เชิญว่าจะเปิดเผยความลับ

ความลับ หมายถึง ข้อเท็จจริงที่ไม่ประจักษ์แก่คนทั่วไปและเจ้าของความลับนั้นประสงค์จะปกปิดหรือให้รู้ในวงจำกัด ความลับนั้นจึงเป็นสิ่งที่บุคคลประสงค์จะปกปิดโดยยอมให้รู้เฉพาะภายในวงบุคคลอันจำกัด ความลับไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งผิดกฎหมายหรือศีลธรรมเสมอไป เช่น หญิงมีสามีมาก่อนโดยชอบด้วยกฎหมาย สามีเสียชีวิตหรือหย่าร้างกันแล้ว ต่อมาได้สามีใหม่และปกปิดความที่เคยมีสามีมาก่อน เพราะเกรงว่าสามีใหม่จะรังเกียจถึงกับทิ้งร้างกันไป การเคยมีสามีมาก่อนจึงเป็นความลับสำหรับตัวหญิงนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งไหนจะเป็นความลับหรือไม่ต้องพิจารณาตัวบุคคลเป็นสำคัญ เช่น การมีภริยาน้อย การเป็นหญิงขายบริการ การหลบเลี่ยงภาษี เหล่านี้ถือเป็นความลับ และความลับต้องเป็นความจริงที่ต้องการปกปิด ถ้าไม่เป็นเรื่องจริงย่อมไม่มีความลับ และไม่เป็นความผิดฐานริดเอาทรัพย์ (ฎ.๑๐๘๔๓/๒๕๕๓)

- ก. ผู้เสียหายสมัครเข้าทำงานที่โรงพยาบาลอำเภอคลองขลุง ก. นำหนังสือของทางราชการไปติดต่อทำการพิมพ์ลายนิ้วมือที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอคลองขลุง เพื่อสอบประวัติ เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ ก. ไปพบจำเลย ซึ่งทำงานอยู่ที่สถานีตำรวจนั้น จำเลยจัดให้ ก. พิมพ์ลายนิ้วมือ ต่อมา ก. ทราบผลการตรวจว่า ก. เคยต้องคดีมาก่อน ก. ได้ปรึกษาจำเลย จำเลยบอกว่าสามารถช่วย ก. ได้ และได้เรียกเงินจาก ก. ๑,๕๐๐ บาท โดยอ้างว่าจะให้เจ้านายของจำเลยลงชื่อรับรองให้ ก. ได้หาเงินมาให้จำเลย เช่นนี้ จำเลยมิได้ขู่เชิญ ก. ว่าจะเปิดเผยความลับแต่อย่างใดจึงไม่มีความผิดฐานริดเอาทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๘ (ฎ.๒๔๘๖/๒๕๒๙)

- โจทก์ที่ ๑ เป็นหนี้จำเลยที่ ๑,๒ อยู่ ไม่ได้กำหนดเวลาชำระหนี้กันไว้ซึ่งจำเลยที่ ๒ จะต้องเตือนให้โจทก์ที่ ๑ ชำระก่อนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคแรก จึงจะมีสิทธิฟ้องให้ชำระหนี้ได้ โจทก์ที่ ๑ ไปทำงานที่อื่น จำเลยที่ ๑,๒ ไม่มีโอกาสเตือนให้ชำระหนี้ได้ เมื่อไปทวงหนี้จากโจทก์ที่ ๒ ซึ่งเป็นภริยาโจทก์ที่ ๑ โจทก์ที่ ๒ ก็ไม่ยอมชำระ เมื่อมีหนังสือเตือนให้โจทก์ที่ ๑ ชำระโดยส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนก็ไม่มีผู้ได้รับ จำเลยที่ ๒ ไปทวงหนี้จากโจทก์ที่ ๓ อีก และบอกว่าหากไม่ชำระให้จะเอาประกาศปิดให้เสียชื่อเสียง โจทก์ที่ ๓ กลัว จึงรับปากว่าจะชำระแต่แล้วก็ไม่ชำระให้ จำเลยที่ ๑ จึงมอบให้จำเลยที่ ๓ ผู้เป็นทนายความทำประกาศบอกกล่าวให้โจทก์ที่ ๑ ชำระหนี้ แล้วให้จำเลยที่ ๔ นำไปให้ตำรวจปิดในที่เปิดเผย ๓ แห่ง การที่จำเลยที่ ๒ บอกโจทก์ที่ ๒ ว่าหากไม่ชำระหนี้จะปิดประกาศทวงหนี้ก็ได้ การทำประกาศบอกกล่าวให้ชำระหนี้ไปปิดไว้ก็ดี เป็นการเตือนให้โจทก์ที่ ๑ ชำระหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคแรก ทั้งข้อความก็ตรงกับความจริงไม่มีข้อความอันเป็นการใส่ความ หรือดูหมิ่นโจทก์ที่ ๑ แต่อย่างใด การกระทำของจำเลยไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๔, ๘๖, ๓๐๙, ๓๒๖, ๓๒๘, ๓๓๗, ๓๓๘, ๓๙๒, ๓๙๓ ดังที่โจทก์ฟ้อง (ฎ. ๓๒๔๗/๒๕๑๖)

๙.๒ การยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน

ความผิดฐานริดเอาทรัพย์ต้องเป็นการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน การได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินนั้นต้องเป็นทรัพย์สินหรือสิทธิที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่รวมถึงบุคคล เช่น ขู่เชิญให้ส่งตัวบุตรสาวมาให้เป็นภรรยา มิฉะนั้นจะเปิดเผยความลับ ดังนี้ ไม่ผิดฐานริดเอาทรัพย์

- ผู้เสียหายทั้งสองเป็นเจ้าของพนักงานที่ดินได้รับคำสั่งจากกรมที่ดินให้ปฏิบัติงาน ตามโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั้งตำบลและเปลี่ยน น.ส. ๓ ก เป็นโฉนดที่ดิน ระหว่างปฏิบัติหน้าที่มีผู้ร้องเรียนไปยังกรมที่ดินว่าผู้เสียหายที่ ๑ เรียกและรับเงินค่าออกโฉนด กรมที่ดินจึงมีคำสั่งเรียกตัวกลับกรมที่ดินโดยขณะนั้น

ผู้เสียหายที่ ๑ ไม่ทราบสาเหตุ จำเลยเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ได้โทรศัพท์ติดต่อผู้เสียหาย ที่ ๑ และได้ไปพบผู้เสียหายทั้งสองพร้อมมอบนามบัตรจำเลยให้ผู้เสียหายทั้งสอง และแจ้งถึงเหตุที่ผู้เสียหายที่ ๑ ถูกเรียกตัวกลับ จำเลยเป็นผู้ดำเนินการทำหนังสือร้องเรียนและลงข่าวในหนังสือพิมพ์สองฉบับ แล้วครั้งหนึ่งต่อมาจำเลยได้เรียกเรื่องเงินจากผู้เสียหายทั้งสอง เพื่อแลกกับการที่จำเลยจะไม่ลงข่าวที่ผู้เสียหายที่ ๒ เรียกและรับเงินค่าออกโฉนดอีกห้องที่หนึ่งกับห้องที่ถูกร้องเรียนครั้งแรก ผู้เสียหายที่ ๑ ขอให้จำเลยอย่าเพิ่งลงข่าว ผู้เสียหายที่ ๑ กำลังหาเงิน ผู้เสียหายที่ ๑ จะกู้เงินสหกรณ์มาให้จำเลย แต่ไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายที่ ๑ ได้ดำเนินการกู้เงินสหกรณ์ตามที่อ้าง หลังจากนั้นจำเลยได้โทรศัพท์ขู่ผู้เสียหายที่ ๒ หลายครั้งเพื่อเร่งรัดผู้เสียหายที่ ๑ หากผู้เสียหายที่ ๑ ไม่มีก็ให้ผู้เสียหายที่ ๒ ออกเงินให้แทน ผู้เสียหายทั้งสองจึงแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจและวางแผนจับกุมจำเลยได้พร้อมธนบัตรที่มอบให้จำเลยกับเครื่องบันทึกเสียงพร้อมเทปที่ตัวจำเลย โดยเทปดังกล่าวบันทึกเสียงที่จำเลยสอบถามชาวบ้านเรื่องที่ผู้เสียหายที่ ๑ เรียกเก็บเงินกับเสียงพูดระหว่างจำเลยกับผู้เสียหายที่ ๑ ขอร้องไม่ให้ลงข่าวและจะส่งเอกสารให้แก่ผู้เสียหายที่ ๑ พฤติการณ์เช่นนี้ถือได้ว่าจำเลยมีความผิดฐานพยายามรีดเอาทรัพย์สินตาม ป.อ. มาตรา ๘๐,๓๓๘ (ฎ.๖๖๒/๒๕๔๘)

๙.๓ การเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เชิญหรือบุคคลที่สามเสียหาย

การขู่เชิญที่จะเป็นความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สินนั้นจะต้องเป็นการขู่เชิญว่าจะเปิดเผยความลับอย่างเดียว ไม่มีการขู่ว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เชิญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพหรือทรัพย์สิน และโดยการเปิดเผยความลับนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เชิญหรือบุคคลที่สามเสียหาย ความเสียหายนี้มีได้จำกัดว่าจะต้องเสียหายเฉพาะชื่อเสียงหรือเกียรติยศเท่านั้น แต่อาจจะเสียหายถึงทรัพย์สินด้วยก็ได้

- โจทก์มิได้บรรยายในคำฟ้องว่า ภาพเปลือยของผู้เสียหายที่จำเลยทั้งสองขู่เชิญว่าจะเปิดเผยเป็นความลับซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้เสียหายหรือบุคคลที่สามเสียหาย ทั้งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะหากไม่ใช่ความลับที่เปิดเผยแล้วจะทำให้ผู้เสียหายหรือบุคคลที่สามต้องเสียหาย ก็ย่อมแสดงอยู่ในตัวว่าไม่ใช่ความลับที่ผู้เสียหายประสงค์จะปกปิดเอาไว้มิให้เปิดเผยแก่บุคคลทั่วไปอันจะเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๘ ดังนั้น คำฟ้องของโจทก์จึงขาดองค์ประกอบความผิดตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) แม้จำเลยทั้งสองจะเข้าใจข้อหาในคำฟ้องได้ดีและไม่หลงต่อสู้อ ศาลก็ไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองตามฟ้องที่ไม่ชอบได้(ฎ.๒๘๙๘/๒๕๔๙)

๙.๔ ผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น

เมื่อผู้ถูกข่มขืนใจยอมให้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินตามที่ถูกข่มขู่ ก็เป็นความผิดสำเร็จทันที แม้จะยังมีได้มีการมอบเงินหรือประโยชน์ให้แก่ผู้ข่มขืนใจ หากผู้ถูกข่มขืนใจยังไม่ยอมให้ตามที่ถูกข่มขู่ ก็เป็นความผิดเพียงฐานพยายามรีดเอาทรัพย์สิน

- จำเลยกับพวกร่วมกันข่มขืนใจโจทก์ร่วมให้ยอมให้หรือยอมจะให้เงินจำนวน ๓๕๐,๐๐๐ บาท แก่จำเลยกับพวก โดยขู่เชิญว่าถ้าไม่ให้จะนำวีดีโอเทปการร่วมประเวณีระหว่างโจทก์ร่วมกับจำเลยไปขายให้ประชาชนดู จะฟ้องต่อเจ้าคณะจังหวัดกรมการศาสนาและจะลงหนังสือพิมพ์ แต่โจทก์ร่วมไม่ได้มอบเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่จำเลยกับพวก การกระทำของจำเลยกับพวกเข้าองค์ประกอบของความผิดฐานพยายามรีดเอาทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๘ ประกอบมาตรา ๘๐ (ฎ.๑๘๖๙/๒๕๓๖)

๙.๕ เปรียบเทียบความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สิน ทรัพย์ โกรทและชิงทรัพย์

ความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สินมีองค์ประกอบความผิดเหมือนกับความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ทุกประการ แตกต่างกันแต่เพียงในความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สินเป็นการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับเท่านั้น ส่วนการกรรโชกทรัพย์จะเป็นการข่มขืนใจโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือของบุคคลที่สาม ถ้าขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ เป็นการขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชื่อเสียงของผู้ถูกขู่เข็ญด้วยก็ย่อมเป็นความผิดทั้งฐานกรรโชกและความผิดต่อเสรีภาพด้วย และความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สินนี้ แม้ผู้ถูกขู่เข็ญจะส่งทรัพย์สินให้ในทันทีที่ถูกขู่เข็ญนั้นก็ตาม ก็ไม่เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ เพราะการขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับนั้นไม่ใช่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าในทันทีทันใดจะใช้กำลังประทุษร้าย

แม้เรื่องที่ว่าเจ้านายไปขู่เข็ญผู้เสียหายซึ่งเป็นภิกษุว่า ผู้เสียหายมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจะ**ไม่เป็นความจริง จึงไม่ถึงเป็นความลับอันเป็นความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สิน**ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๘ ดังที่โจทก์ฟ้องก็ตาม แต่การกระทำของเจ้านายดังกล่าวก็เป็นการข่มขืนใจผู้เสียหายให้ยอมให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อ**ชื่อเสียง**ของผู้เสียหายผู้ถูกขู่เข็ญ จนผู้เสียหายผู้ถูกข่มขืนใจยอมใช้เงินแก่เจ้านายเป็นความผิดฐานกรรโชก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๗ วรรคแรก (ฎ.๑๐๘๔๓/๒๕๕๓)

ส่วนที่ ๑๐ การล่ดคีความผิดฐานชิงทรัพย์ (มาตรา ๓๓๙)

มาตรา ๓๓๙ ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าในทันทีทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อ

- (๑) ให้ความสะดวกแก่การลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป
- (๒) ให้อยู่ในให้ชิงทรัพย์นั้น
- (๓) ยึดถือเอาทรัพย์สินนั้นไว้
- (๔) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ
- (๕) ให้ออกจากการจับกุม

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักร ที่มีอาชัพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท